

Rapport

Klacht

Verzoekster klaagt er over dat de Belastingdienst/Utrecht-Gooi de erfenis, die haar (inmiddels overleden) moeder in 1992 ontving, nog steeds niet heeft afgehandeld; doordat sommige erfgenamen (willekeurige bedragen aan) successierechten hebben betaald en anderen niet is er volgens verzoekster rechtsongelijkheid ontstaan.

Beoordeling Bevindingen

1. Op 14 juli 2006 richtte verzoekster een brief aan de Directeur-Generaal Belastingdienst van het Ministerie van Financiën. In de brief was onder meer het volgende vermeld:

"Graag vragen wij Uw aandacht voor een reeds lang slepende zaak waar geen enkele beweging inzit. Het betreft een successiekwestie die sinds 1999 niet is afgerond. Van de van oorsprong 14 erfgenamen was onze moeder H. er 1. Sinds haar overlijden in 2000 is de successieverplichting overgegaan naar haar 3 kinderen. Namens deze drie wend ik mij tot U.

Waar gaat het om:

In 1995 was een zeer ingewikkelde erfenis (van S. , overleden 1992) door de executeur testamentair afgehandeld en afgerond namens de (op dat moment) 19 erfgenamen. Toen kwam er een naheffing omdat een stuk duinterrein dat decennia lang onder de Natuurschoonwet (NSW) hoorde, daar niet meer voor in aanmerking kwam. De erfgenamen tekenden beroep aan, maar eind 1999 (steeds meer erfgenamen overleden, waaronder de executeur testamentair) is er een schikking getroffen tussen de belastingdienst (de heer B.) en de notaris (...) als vertegenwoordiger van de erfgenamen:

1 - Een nieuwe aanslag werd opgelegd.

2 - De Belastingdienst zou de invordering van de aanslag successie waarvoor dit beroep gaande was met ieder van de erven persoonlijk verrekenen: er was geen gemeenschappelijke rekening meer en intussen hadden vele erven gedurende enkele jaren alvast invorderingsrente betaald over de eventueel te vorderen successie.

In 2000 raadde de notaris de erven aan het persoonlijke aanslagbedrag alvast te betalen, de individuele verrekening met de (wel of niet reeds betaalde) invorderingsrente konden we ieder moment verwachten. Maar deze individuele verrekening is nooit gekomen, ondanks vele verzoeken van de notaris, van individuele erven, van onze belastingadviseur en onszelf.

Bezwaar 1. Hiertegen maken wij bezwaar. Net als bij bijv. de inkomstenbelasting vragen wij een afrekening van aan de ene kant betaalde successie en invorderingsrente en aan de andere kant de verschuldigde bedragen. Nogmaals, dit was een belangrijk onderdeel van

de schikking in 1999.

Bezwaar 2. Intussen heb ik met diverse familieleden gesproken en gehoord dat er zeer verschillende bedragen zijn betaald op deze aanslag successie: wel of niet invorderingsrente vooruit betaald, wel of niet het eigen aanslaggedeelte betaald. En niemand heeft er ooit nog iets van gehoord, ongeacht het betaalde bedrag of juist niets betaalde bedrag!

Het kan toch niet de bedoeling zijn van de wetgever dat met dezelfde verplichtingen de een ruim f 214 000 betaalt en de ander er zonder enige betaling van af komt zonder dat de Belastingdienst iets van zich laat boren. Wij maken daar in ieder geval bezwaar tegen.

Wij verzoeken U aan deze ongelijke en willekeurige behandeling een einde te maken door ons gedeelte van de aanslag kwijt te schelden.

Wij richten ons tot U in de verwachting dat U de weg weet om deze reeds zo lang durende successiekwestie op te lossen. We willen zo graag de erfenisboeken sluiten, maar stuiten tot nu toe telefonisch op uiterst vriendelijke medewerkers die verwijzen naar veranderde organisatie en daarmee naar een volgend bureau:

Utrecht---Hilversum---Zwolle---Rotterdam en terug. In september 2005 was de heer J. van het Krossteam Utrecht de eerste belastingmedewerker sinds jaren die reageerde op een brief van de erven, maar wij spreken een verschillende taal en nu zijn we weer terug hij af."

2. Bij brief van 16 oktober 2006 reageerde de Belastingdienst/Utrecht-Gooi (verder: de Belastingdienst) op verzoeksters brief. De Belastingdienst deelde verzoekster onder meer het volgende mee:

"Uw brief van 14 juli 2006 gericht aan de Directeur-Generaal van de Belastingdienst, waarvan de behandeling is overgenomen door de voorzitter van het managementteam van de Belastingdienst/Utrecht-Gooi, alsmede het gesprek van 29 september 2006 geven mij aanleiding het volgende op te merken.

In uw brief spreekt u ten eerste uw ongenoegen uit over de gang van zaken met betrekking tot de afhandeling van de aanslag successierecht met aanslagnummer (...) (dagtekening 15 december 1995) ter hoogte van fl. 213.708,-. Deze aanslag is later verminderd met fl. 40.090,- tot fl. 173.618,- (€ 78.78441).

Na vele correspondentie tussen u en de heren J. en W. van de Belastingdienst over de aanslag heeft de heer W. op 14 juli 2006 onderstaand betalingsoverzicht naar u gezonden. Anders dan collega W. heb ik in dit betalingsoverzicht het onderscheid belasting/invorderingsrente geëlimineerd.

(...)

Uit dit overzicht komt naar voren dat u fl. 41.000,- (€ 18.605) te veel successierecht heeft betaald. Dit bedrag zal ik aan u laten retourneren. Daarenboven zal ik een wettelijke rentevergoeding laten berekenen over de periode 12-07-2000 tot en met de datum van teruggave.

In uw brief meldt u dat enkele mede-erfgenamen de aan hen opgelegde aanslagen successierecht niet dan wel niet geheel hebben betaald. Vervolgens verzoekt u, met een impliciet beroep op het gelijkheidsbeginsel, om kwijtschelding van de aanslag successierecht.

Los van de vraag of een deel van uw mede-erfgenamen inderdaad hun aanslagen niet hebben voldaan en wat daarvan de reden is, meld ik u dat ik uw verzoek om kwijtschelding niet kan honoreren omdat uw aanslag, na teruggave van de te veel betaalde € 18.605, op het wettelijk bepaalde bedrag is vastgesteld. De belastingdienst voert geen beleid waarbij sommige erfgenamen hun aanslagen successierecht wel en andere niet behoeven te betalen. Omdat u aan een wettelijke verplichting heeft voldaan, heb ik niet de vrijheid de belastingaanslag geheel of gedeeltelijk kwijt te schelden."

3. Verzoekster richtte op 1 november 2006 opnieuw een brief aan de Directeur-Generaal Belastingdienst van het ministerie van Financiën. Op 11 januari 2007 antwoordde de Directeur-Generaal Belastingdienst als volgt:

"...In uw brief beschrijft u op duidelijke wijze uw ervaringen met de afhandeling van het door u teveel betaalde successierecht. U heeft twee klachten. De eerste klacht betreft de terugbetaling van teveel betaalde belasting. De andere klacht is dat enkele mede-erfgenamen door verjaring de aanslagen successierecht niet meer hoeven te betalen.

De behandeling van klachten vindt plaats in de regio van de belastingdienst die verantwoordelijk is voor de aanslag. Daarom is uw vorige brief overgedragen aan de Belastingdienst/Utrecht-Gooi. De heer M. van de Belastingdienst/Utrecht-Gooi heeft mij bericht dat de kwestie over de terugbetaling inmiddels is afgehandeld. Gelukkig is op 3 november 2006 de teveel betaalde belasting aan u terugbetaald. Ik kan mij echter voorstellen dat u zeer ontevreden bent met de termijn die hiermee gemoeid is geweest en realiseer mij tevens dat de rentevergoeding die u krijgt slechts een materiële verzachting is voor de lange periode dat u op het geld heeft moeten wachten.

Uw andere klacht is ook door de heer M. behandeld. Zijn standpunt is juist. Bovendien heeft hij u terecht verwezen naar de Nationale Ombudsman of de Commissies voor de Verzoekschriften uit de Eerste of Tweede Kamer.

Het innen en uitbetalen van belasting is mensenwerk en helaas gaat het daarom soms gepaard met fouten. Daar bent u ook mee geconfronteerd. We geven dat dan ook toe en

bieden onze verontschuldigen aan voor het ondervonden ongemak..."

4. Bij brief van 5 december 2006 diende verzoekster een klacht in bij de Nationale ombudsman. In een brief van 25 januari 2007 vroeg de Nationale ombudsman de Belastingdienst op de klacht te reageren. Per brief van 5 februari 2007 liet de Belastingdienst onder meer het volgende weten:

"(Verzoekster, N.o.) klaagt over het feit, dat de Belastingdienst/Utrecht-Gooi heeft verzuimd om bij sommige erven het verschuldigde successierecht en de rente inzake de erfenis van mevrouw H. (verzoeksters moeder; N.o.) in te vorderen en dat hierdoor een rechtsongelijkheid ontstaat met de erfgenamen die wel de successierechten en de rente netjes hebben betaald.

De Belastingdienst heeft geen mogelijkheden meer om de niet betaalde successierechten en rente bij de niet-betalende erfgenamen in te vorderen omdat deze vorderingen inmiddels zijn verjaard. De klacht van (verzoekster; N.o.) dient dan ook te worden opgevat als een verzoek om kwijtschelding van het door haar betaalde successierecht en de betaalde rente op basis van het gelijkheidsbeginsel.

Een beroep op het gelijkheidsbeginsel faalt echter in deze situatie. Het niet invorderen of het gedeeltelijk niet invorderen van het successierecht bij bepaalde erfgenamen is niet ingegeven door een bewuste begunstiging van enkele belastingplichtigen door de inspecteur van de Belastingdienst. Tevens is geen sprake van begunstigend beleid in deze kwestie. Ook een beroep op de meerderheidsregel faalt hier omdat in de meerderheid van de gevallen het verschuldigde successierecht in onze regio op een normale wijze wordt ingevorderd.

In het onderhavige geval heeft de Belastingdienst ten tijde van de reorganisatie van het dienstvak der Registratie en Successie duidelijk doch onbewust en ook ongewild steken laten vallen. Een en ander kan er natuurlijk niet toe leiden dat volgens de wettelijke regelingen betaalde belasting wordt kwijtgescholden. Het zou de overige erfgenamen overigens sieren als zij op vrijwillige basis de door hen verschuldigde en helaas niet meer invorderbare belasting alsnog zouden betalen."

5. In een brief van 29 juni 2007 stelde de Nationale ombudsman de Belastingdienst een aantal nadere vragen over de kwestie. In een brief van 15 oktober 2007 liet de Belastingdienst onder meer het volgende weten:

"Zoals ik al eerder heb vermeld staat deze ingewikkelde erfenis op zichzelf. Het is niet waarschijnlijk dat er nog meer gevallen zijn waarbij de verschuldigde successierechten niet zijn ingevorderd. In ieder geval zijn binnen onze regio geen gevallen bekend waarbij niet is ingevorderd. Landelijke gegevens zijn niet aanwezig.

(...)

Bij de klachtafhandeling van (verzoekster; N.o.) is haar medegedeeld dat wij ook voor andere erfgenamen bereid waren een teruggave te verzorgen van teveel betaalde bedragen. Momenteel heeft zich nog één andere erfgenaam gemeld die een bedrag van € 7.656 heeft terugontvangen."

In de reactie verwees de Belastingdienst naar twee interne memo's betreffende de klacht, waarin onder meer het volgende is vermeld:

"Na het overlijden op 9 januari 1992 zijn er op 8 december 1994 aanslagen opgelegd. Er zijn navorderingsaanslagen opgelegd op 15 december 1995 en er zijn (ook op 15 december 1995) aanslagen opgelegd waarbij het aanvankelijk buiten invordering gebleven voordeel als gevolg van toepassing van de Natuurschoonwet, alsnog is ingevorderd. Ter toelichting: de NSW bepaalt dat dit invorderen bij aanslag moet worden geformaliseerd.

Er is geen uitstel voor het indienen van de aangifte verzocht. De verjaring voor gewone aanslagen is dan overlijdensdatum plus 3 jaar, voor navordering idem plus 5 jaar. Voor de NSW aanslagen geldt een verjaring van 3 jaar na de onttrekking van onroerende zaken aan de werking van de NSW. De NSW heeft een afloopcontrole van 25 jaar na overlijden.

NB Het betreft telkens aanslagen per verkrijger. Deze aanslagen zijn verzameld op één aanslagbiljet op de voet van artikel 47 Successiewet. Dit komt bij belanghebbende over als een collectieve aanslag.

Nadat tegen de aanslagen bezwaar, beroep en beroep in cassatie is gesteld, heeft de Hoge Raad de zaak terugverwezen naar een gerechtshof. In die fase hebben de Belastingdienst en de vertegenwoordigend notaris weer contact gezocht en is er een compromis getroffen. De toenmalig behandelend ambtenaar (de heer B.) heeft toegezegd berekeningen over de belasting te zullen maken, deze berekeningen zijn toegezonden en geaccordeerd (eind 1999). Begin 2000 zijn de aanslagen verminderd. Omdat de uitstellen van betaling die voortvloeien uit bezwaar en beroep, beroep in cassatie, na de afdoening verliepen, werd de invordering weer ter hand genomen.

Binnen de familie was er behoefte aan een betalingsgeschiedenis per verkrijger. Daarover heeft de notaris, nadat de ontvanger de verkrijgers inzake hun betaling had aangemaand, een brief geschreven aan de ontvanger (1 november 2000). Op 15 december 2000 schrijft de notaris aan de heer B. dat hij maar geen antwoord krijgt van de ontvanger. De notaris vraagt de heer B. een en ander te bespoedigen.

Deze geeft het verzoek dezelfde dag nog door aan de ontvanger.

Per 1 januari 2001 vindt er een reorganisatie bij de Belastingdienst plaats. De eenheid Registratie en Successie, waarbij de heer B. werkzaam is, wordt opgeheven. De heffing van successierecht wordt een taak van alle 89 Belastingdienst eenheden. Deze zullen

worden ondersteund door zogenaamde specialistenteams. Voor het kantoor Hilversum, waar de laatste woonplaats van erflaatster onder valt, is dat het specialistenteam van Belastingdienst Particulieren Hengelo/ kantoor Zwolle. De heer B. wordt verplaatst van Utrecht naar Rotterdam. Het dossier wordt met een memo door de heer B. overgedragen aan het specialistenteam in Zwolle. Dit dienstonderdeel gaat per 1 januari 2003 op in Belastingdienst/Randmeren.

Na 1 januari 2001 zit de ontvanger met een vraagstuk (hoe staat het met de betalingen per verkrijger van de aanslagen, navorderingsaanslagen, NSW aanslagen alsmede de verminderingen daarop en de rente daarover) waar hij zonder intensief contact met de inspecteur onmogelijk een antwoord op kan geven. Wat er concreet misgaat is dat de Belastingdienst na de reorganisatie niet bij machte is gebleken het dossier (vanuit Zwolle), de destijds behandelend inspecteur (de heer B. uit Rotterdam) en twee ontvangers (één uit Hilversum en één uit Utrecht) bij elkaar te brengen."

6. In reactie hierop zond verzoekster onder meer kopieën in van brieven waarin haar notaris de Belastingdienst op 1 november en 4 december 2000 vroeg om de erfgenamen individueel uitsluitel te geven over de alsnog te betalen bedragen en de invorderingsrente. Verder deelde verzoekster onder meer het volgende mee:

"In 2001 stuurde onze belastingadviseur een brief naar Successie in Utrecht; vanaf 2002 belden én onze belastingadviseur én (de notaris; N.o.) én ikzelf vele malen met de belastingdienst in Utrecht, Hilversum, Rotterdam, Den Haag en Zwolle. In Zwolle keek mijn gesprekspartner naar het dossier: zeker 2 meter breed en onmogelijk om door te gaan spitten. Terwijl het toch niet om een paar stuivers ging.

In die tijd waren de gegevens nog niet zo oud als nu en goed te achterhalen. Wij hebben keer op keer geprobeerd ons aan de gemaakte afspraken te houden, maar doordat de Belastingdienst niet reageerde op brieven en naar een ander bureau verwees tijdens telefoongesprekken, is het ons niet gelukt.

Het resultaat is dat, naar de getallen kijkend, minstens 4 van de 14 erven niet of niet alles hebben betaald. Van deze 14 erven zijn er intussen 7 overleden en de andere 7 zijn boven de 80 jaar. De volgende generatie erven weet misschien van niets, voelt zich niet schuldig vanwege niet betalen en voelt zich niet "gepakt" door wel betaald te hebben. Het is dat ik de administratie overnam van mijn ouders tijdens hun leven en er zo mee in aanraking kwam. Bovenstaande is ook de verklaring dat tot nu toe slechts één erfgenaam zich heeft gemeld voor teruggave van teveel betaalde bedragen. Ook bij de familie is het dossier groot en moeilijk te lezen. Dat de Belastingdienst in reorganisatie zat vanaf 2001 (volgens de belofte had het toen allang geregeld moeten zijn), zie ik niet als geldig excuus om belastingbetalers met dezelfde plichten niet gelijk te behandelen. Dat druist in tegen het wettelijke verbod op willekeur en rechtsongelijkheid."

7. Naar aanleiding van het verslag van bevindingen merkte verzoekster onder meer op dat de notaris de Belastingdienst in brieven van 1 november, 15 november en 4 december 2000 heeft gevraagd om de kwestie af te handelen; deze brieven zijn onbeantwoord gebleven. Van een brief van 15 december 2000, die de Belastingdienst noemde in de interne memo gevoegd bij de brief van 29 juni 2007, was volgens verzoekster geen sprake.

Verder deelde verzoekster mee dat in haar correspondentie met de Belastingdienst weliswaar sprake was "kwijschelding", maar dat het niet haar bedoeling was geweest om een officieel verzoek om kwijschelding in te dienen bij de Belastingdienst. Zij wilde de Belastingdienst vragen om teruggaaf van de betaalde successierechten.

Beoordeling

I. Inleiding

8. Verzoeksters moeder (die inmiddels is overleden) ontving in het begin van de jaren negentig een erfenis. Er waren verschillende erfgenamen. Over de af te dragen successierechten werd gedurende enkele jaren met de Belastingdienst geprocedeerd. Dit eindigde omstreeks eind 1999 in een compromis. Van de zijde van de Belastingdienst werd toegezegd dat een individuele berekening zou worden gemaakt van de alsnog door de erfgenamen verschuldigde bedragen. In afwachting van de uiteindelijke berekening heeft verzoekster het vermoedelijk verschuldigde bedrag al voldaan. Toen de beloofde individuele berekeningen uitbleven, ging verzoekster daarover met de Belastingdienst corresponderen. Verzoekster heeft daarbij onder meer naar voren gebracht dat er sprake was van rechtsongelijkheid, omdat verschillende erfgenamen hun verplichtingen niet - of slechts gedeeltelijk - hebben voldaan en de Belastingdienst daar niets aan heeft gedaan.

Naar aanleiding van verzoeksters protesten heeft de Belastingdienst alsnog het exacte bedrag berekend dat verzoekster destijds verschuldigd was. Aangezien hieruit bleek dat verzoeksters moeder teveel had betaald, heeft de Belastingdienst het teveel betaalde met rente terugbetaald. Verzoekster zou echter graag zien dat de Belastingdienst alsnog het totale door haar moeder betaalde bedrag restitueert.

II. Wat betreft de beslissing van de Belastingdienst de betaalde successierechten niet terug te betalen

9. De Belastingdienst heeft laten weten dat het, toen het duidelijk werd dat niet alle erfgenamen aan de verplichtingen hadden voldaan, door verjaring te laat was om de nog openstaande bedragen alsnog in te vorderen. Ingevolge de belastingwetgeving verjaart het recht om een belastingsschuld in te vorderen na vijf jaar. De Belastingdienst heeft sinds omstreeks eind 1999 geen actie meer genomen ten aanzien van de erfgenamen. Het moet er dan ook voor worden gehouden dat de Belastingdienst de resterende openstaande bedragen niet meer kon invorderen.

De Belastingdienst heeft echter tevens aangegeven dat terugbetaling aan verzoekster niet aan de orde is. Ongeacht de omstandigheid dat andere erfgenamen niet of niet volledig hebben betaald, heeft verzoekster een bestaande belastingschuld voldaan; er is dan ook geen sprake van een "onverschuldigde betaling" van verzoekster. Tevens heeft de Belastingdienst uiteen gezet dat verzoekster in dit geval, juridisch gezien, niet met succes een beroep op het gelijkheidsbeginsel kan doen. In de rechtspraak inzake belastingzaken wordt een beroep op het gelijkheidsbeginsel in geval van incidentele, ongewilde begunstiging niet gehonoreerd. Voor toepassing van dit beginsel moet er in belastingzaken bijvoorbeeld sprake zijn van een bewuste begunstiging, of een begunstiging waaraan beleid ten grondslag lag; in verzoeksters situatie is geen sprake van bewuste of beleidsmatige begunstiging van de andere erfgenamen. Ook is niet gebleken dat het verschuldigde successierecht in de meerderheid van de gevallen (bewust of onbewust) niet op een normale wijze wordt ingevorderd in de regio van het betrokken kantoor van de Belastingdienst. Voor het feit dat verzoekster het een onbevredigende uitkomst vindt dat haar moeder wel het verschuldigde successierecht heeft voldaan en aan aantal andere erfgenamen niet, is begrip op te brengen. Maar door het enkele feit dat onder meer haar moeder wel dergelijk recht heeft voldaan en een aantal andere erfgenamen door bovengenoemde omstandigheden niet, is verzoeksters moeder niet in haar belangen geschaad.

Gezien het bovenstaande kon de Belastingdienst in redelijkheid komen tot de beslissing de betaalde successierechten niet terug te betalen. De onderzochte gedraging is in zo verre behoorlijk.

III. Wat betreft de afwikkeling van de aanslag(en) successierechten

10. Het Ministerie van Financiën heeft toegegeven dat de achterliggende kwestie die verzoekster aan de orde heeft gesteld niet correct is afgehandeld en heeft verzoekster verontschuldigen aangeboden. Dit is terecht. De Belastingdienst heeft de schikking die destijds over de successierechten is getroffen niet naar behoren uitgevoerd. De Belastingdienst heeft nagelaten om de erfgenamen op de hoogte te brengen van de bedragen die zij individueel verschuldigd waren en heeft nagelaten de invordering van deze bedragen actief ter hand te nemen. Van de zijde van de Belastingdienst is in dit verband naar voren gebracht dat er destijds een reorganisatie heeft plaatsgehad, waarbij onder meer de behandelende eenheid werd opgeheven.

Het vereiste van adequate organisatorische voorzieningen houdt in dat bestuursorganen hun administratieve beheer en organisatorisch functioneren inrichten op een wijze die behoorlijke dienstverlening aan burgers verzekert. De reorganisatie die destijds plaats had is voor de Belastingdienst, intern gezien, mogelijk een verklaring voor de onjuiste gang van zaken. Het is echter geen rechtvaardiging voor het tekort schieten van de Belastingdienst in het uitoefenen van zijn taken tegenover het publiek.

De onderzochte gedraging is in zoverre niet behoorlijk.

Conclusie

De klacht over de onderzochte gedraging van Belastingdienst/Utrecht-Gooi, is gegrond, ten aanzien van de afwikkeling van de aanslag(en) successierecht, vanwege schending van het vereiste van adequate organisatorische voorzieningen.

Ten aanzien van het niet restitueren van het betaalde successierecht is de klacht niet gegrond.

Onderzoek

Op 6 december 2006 ontving de Nationale ombudsman een verzoekschrift van mevrouw B. te Abcoude, met een klacht over een gedraging van Belastingdienst/Utrecht-Gooi.

Naar deze gedraging, die wordt aangemerkt als een gedraging van minister van Financiën, werd een onderzoek ingesteld.

In het kader van het onderzoek werd de Belastingdienst/Utrecht-Gooi verzocht op de klacht te reageren en een afschrift toe te sturen van de stukken die op de klacht betrekking hebben.

Vervolgens werd verzoekster in de gelegenheid gesteld op de verstrekte inlichtingen te reageren.

Het resultaat van het onderzoek werd als verslag van bevindingen gestuurd aan betrokkenen. De reactie van verzoekster gaf aanleiding het verslag op enkele punten te wijzigen. De Belastingdienst/Utrecht-Gooi gaf binnen de gestelde termijn geen reactie.

Informatieoverzicht

De bevindingen van het onderzoek zijn gebaseerd op de volgende informatie:

1. Verzoekschrift (met bijlagen) van 5 december 2006
2. Brief (met bijlagen) van 5 februari 2007 van de Belastingdienst/Utrecht-Gooi
3. Brief (met bijlagen) van 15 oktober 2007 van de Belastingdienst/Utrecht-Gooi
4. Brief (met bijlagen) van 26 november 2007 van verzoekster

Bevindingen

Zie onder Beoordeling.

Achtergrond

Zie onder Beoordeling.